

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
مترجم تَعَلَّم الإسلام – السيرة النبوية – اللغة الفلبينية

Aralin 7

الدرس السابع

Ang Taon ng Kalungkutan

Nagsimula ang matinding karamdaman sa paggapang sa mga bahagi ng katawan ni Abú Tálib, ang amain ng Propeta (SAS) at pinamamalagi siya nito na nakaratay sa highaan. Walang iba ito kundi isang panandaliang panahong sapagkat walang anu-ano ay dinaranas na niya ang mga hapdi ng kamatayan habang ang Sugo ni Allah (SAS) ay nasa tabi ng ulo niya at nagsusumamo sa kanya na magsabi ng Lá Iláha Illa -lláh bago siya mamatay. Subalit ang mga masamang kasama na mga kapisan niya noon, sa pamumuno sa kanila ni Abú Jahl, ay pumipigil sa kanya at nagsasabi sa kanya: “Tatalikdan mo ba ang relihiyon ng mga magu-lang mga at mga ninuno mo? Umaayaw ka ba sa kapaniwalaan ni ‘Abdulmuttalib?’” Nagpupumilit sila sa kanya hanggang sa nama-tay siya sa Shirk. Kaya ang kalungkutan ng Sugo (SAS) para sa amain niya ay ibayo yamang namatay ito na isang Káfir.

Pagkalipas ng malapit sa dalawang buwan mula ng yumao si Abú Tálib ay yumao naman si Khadíjah (RA). Kaya nalungkot nang matindi dahil doon ang marangal na Sugo (SAS). Tumindi pa ang dinanas na pagsubok ng Sugo ni Allah (SAS) mula sa mga kababayan niya matapos na yumao ang amain niyang si Abú Tálib at ang maybahay niyang si Khadíjah (RA).

Ang Sugo sa Táif

Noong nagpumilit ang mga Quraysh sa paniniil nila, sa pag-hahari-harian nila, at sa pananakit nila sa mga Muslim ay naisip ng Propeta (SAS) na pumunta sa Táif nang harinawa si Allah ay magpatnubay sa kanila sa Islam. Ang paglalakbay patungong Táif ay hindi isang madaling bagay sanhi ng kahirapan ng tatahaking daan dahil sa mga nagtataasang bundok na nakapaligid doon. Subalit gayon pa man ang pagsalubong ng mga naninirahan sa Táif sa Propeta (SAS) at ang tugon nila sa kanya ay pangit. Hindi sila nakinig sa kanya, bagkus ay ipinagtabuyan pa nila siya. Inud-yukan nila ang mga batang paslit nila na hagnosis siya ng bato. Kaya pinukol siya ng mga ito ng bato hanggang sa napadugo nila ang mga bukung-bukong niya. Kaya binalikan niya ang mga dina-anan niya pauwi sa Makkah habang siya ay nalulumbay at malung-kot. Dumating si Anghel Gabriel kasama ng anghel ng kabundu-kan. Tinawag siya ni Gabriel at sinabi: “Tunay na si Allah ay nag-padala sa iyo ng anghel ng kabundukan upang pag-utusan mo ito ng anumang niloob mo.”

“O Muhammad, kung loloobin mo na itaklob ko sa kanila ang Akhshabán,” sabi naman ng anghel ng kabundukan. Ang Akhshabán ay ang dalawang bundok na nakapalibot sa Makkah.

“Bagkus umaasa akong magpapalitaw si Allah mula sa mga supling nila ng mga sasamba kay Allah lamang at hindi magta-tambal ng anuman sa Kanya,” sabi niya.

Ito ay bahagi ng sukdulang pagtitiis niya at pagkaawa niya sa mga kapwa niya sa kabila ng natamo niya na matinding pasakit mula sa kanila.

Ang Pagkabiya ng Buwan

Kabilang sa kabuuan ng ipinakikipagtalo ng mga Mushrik sa Sugo ni Allah (SAS) ay ang paghiling nila sa kanya ng mga himala upang patunayan ang katumpakan ng mensahe niya. Naulit nga ang kahilingang iyon mula sa kanila nang ilang ulit. Hiniling nila sa kanya minsan na biyakin para sa kanila ang buwan sa dala-wang hati. Kaya hiniling niya iyon sa Panginoon niya at ipina-kita ni Allah sa kanila ang buwan na nahati sa dalawang bahagi. Nakita ng mga Quraysh ang himalang ito nang matagal na sandali subalit sila ay hindi sumampalataya. Sa halip ay nagsabi sila: “Talaga ngang ginaway tayo ni Muhammad.”

“Kung nagaway niya kayo, hindi niya makakayang gawayin ang lahat ng mga tao; kaya hintayin ninyo ang mga manlalakbay,” sabi ng isang lalaki. Kaya noong dumating ang ilan sa mga nag-lakbay ay tinanong nila ang mga ito.

“Oo. Nakita nga namin iyon,” sabi naman ng mga ito.

Ngunit sa kabila niyon ang mga Quraysh ay nagpumilit pa rin sa kawalang-pananampalataya nila.